

РАМКОВО РЕШЕНИЕ 2005/667/ПВР НА СЪВЕТА

от 12 юли 2005 година

за укрепване на наказателно-правната рамка за прилагане на законите срещу замърсяването от корабите

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

Като взе предвид Договора за създаване на Европейския съюз, и по-специално член 31, параграф 1, буква д) и член 34, параграф 2, буква б) от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Европейския парламент¹,

като има предвид, че:

(1) Планът за действие на Съвета и Комисията относно най-добрия начин за прилагане разпоредбите на Договора от Амстердам в областта на свободата, сигурността и правосъдието² и заключителния документ на Европейския съвет от Тампере от 15 и 16 октомври 1999 г., и по-специално точка 48 от него, отправя покана за законодателни предложения за борба срещу престъпленията спрямо околната среда, и по-специално общи наказания и равностойни процедурни гаранции.

(2) Борбата срещу предумишленото или безотговорно замърсяване от кораби представлява един от приоритетите на Съюза. Точки 32 - 34 от заключенията на Европейския съвет от Копенхаген от 12 и 13 декември 2002 г. и изявлението на ПВР Съвета от 19 декември 2002 г., направено след корабокрушението на танкера Престиж, изразява по-специално решителността на Съюза да приеме всички мерки, необходими за да се избегне повторението на такива щети.

(3) За тази цел, както посочва Комисията в своето Съобщение до Европейския парламент и Съвета относно подобряване безопасността в морето като ответна реакция на инцидента с Престиж, законодателството на държавите-членки трябва да се сближи.

(4) Целта на Директива 2005/35/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 7 септември 2005 г. относно замърсяване от кораби и налагане на санкции при нарушения³ и настоящото рамково решение, което допълва Директива 2005/35/ЕО с подробни правила по наказателните въпроси, е да извърши това сближаване.

(5) Настоящото рамково решение, основано на член 34 от Договора за Европейския съюз, е правилния инструмент за налагане на задължението на държавите-членки да издават наказателни постановления.

(6) Поради специфичния характер на поведението, трябва да се въведат общи наказания за юридически лица.

¹ Становище на Европейския парламент от 13 януари 2004 г. (ОВ С 92, 16.4.2004 г., стр. 19).

² ОВ С 19, 23.1.1999 г., стр. 1.

³ Вижте стр. 11 от настоящия Официален вестник.

(7) Конвенцията на ООН по морско право от 1982 г., подписана от всички държави-членки и с Европейската Общност като страна, е особено важна в контекста на сътрудничеството.

(8) Между държавите-членки трябва да се организира най-доброто възможно сътрудничество, за да се гарантира незабавното изпращане на информация от една държава-членка до друга. Трябва да се определят и идентифицират точките за контакт.

(9) Тъй като целите на настоящото рамково решение не могат да бъдат адекватно постигнати от държавите-членки и следователно могат, поради трансграничния характер на щетите, които могат да бъдат причинени от въпросното поведение, да се постигнат по-добре на ниво Съюза, то Съюзът може да приеме мерки съгласно принципа на субсидиарност, заложен в член 5 от Договора за създаване на Европейската Общност. Съгласно принципа на пропорционалност, заложен в същия този член, настоящото рамково решение не излиза извън границите на необходимото с оглед постигането на гореспоменатите цели.

(10) Настоящото рамково решение зачита основните права и съблюдава принципите, приети в член 6 от Договора на Европейския съюз и отразени в Хартата за основните права на Европейския съюз.

(11) Настоящото рамково решение не съдържа изрично задължение за държавите-членки, граничещи с проливи за международна навигация, предмет на режима за транзитно преминаване съгласно част III, раздел 2 от Конвенцията на ООН по морско право от 1982 г., да установят юрисдикция във връзка с престъпленията, извършени в такива проливи. Юрисдикцията във връзка с престъпленията трябва да се установи съгласно международното право и по-специално член 34 от Конвенцията на ООН по морско право от 1982 г.

(12) Практическото прилагане на мерките, предприети от държавите-членки за изпълнение на настоящото рамково решение, трябва да се контролират от Комисията, която трябва да представи доклад на съвета в срок от пет години от датата на настоящото рамково решение. Този доклад може да включва подходящи предложения,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РАМКОВО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Определения

За целите на настоящото рамково решение, се прилагат определенията, предвидени в член 2 на Директива 2005/35/ЕО.

Член 2

Криминални престъпления

1. Предмет на член 4, параграф 2 от настоящото рамково решение, всяка държава-членка предприема мерките, необходими за да гарантира, че едно нарушение по

смисъла на членове 4 и 5 от Директива 2005/35/ЕО, се счита за криминално престъпление.

2. Параграф 1 не се прилага към екипажи във връзка с нарушения, извършени в проливи, използвани за международна навигация, изключителни икономически зони и открити води, когато са удовлетворени условията, определени в приложение I, правило 11, буква б) или в приложение II, правило 6, буква б) от Конвенцията МАРПОЛ 73/78.

Член 3

Подпомагане, подбуждане и подстрекаване

Всяка държава-членка, съгласно националното си право, предприема мерките, необходими за да гарантира, че подпомагането, подбуждането или подстрекаването на престъпление по член 2 е наказуемо.

Член 4

Наказания

1. Всяка държава-членка предприема мерките, необходими за да гарантира, че престъпленията по членове 2 и 3 са наказуеми с ефективни, пропорционални и разубеждаващи криминални наказания, които включват, поне за сериозните случаи, наказания с продължителност между една и три години лишаване от свобода.

2. При по-маловажни случаи, когато извършеното деяние не причинява влошаване на качеството на водата, една държава-членка може да наложи наказания, различни от заложените в параграф 1.

3. Криминалните наказания, предвидени в параграф 1, могат да се придружават от други наказания или мерки, в частност глоби или лишаване от права на физическо лице във връзка с дейности, изискващи официално разрешение или одобрение, или от учредяване, управление или ръководство на фирма или фондация, когато обстоятелствата, довели до неговото осъждане, показват очевиден риск от повторно извършване на същото криминално деяние.

4. Всяка държава-членка предприема мерките, необходими за да гарантира, че предумишлено извършеното престъпление по член 2 е наказуемо с максимална продължителност между пет и десет години лишаване от свобода, когато престъплението е причинило значителни и в голям диапазон щети върху качеството на водата, растителните или животински видове или на част от тях, смъртта или сериозни поражения на хора.

5. Всяка държава-членка предприема мерките, необходими за да гарантира, че предумишлено извършеното престъпление по член 2 е наказуемо с максимална продължителност между две и пет години лишаване от свобода, когато:

а) престъплението е причинило значителни и в голям диапазон щети върху качеството на водата, растителните или животински видове или на част от тях; или

б) престъплението е било извършено в рамките на криминална организация по смисъла на Съвместно действие 98/733/ПВР на Съвета от 21 декември 1998 г. за признаване като криминално престъпление на участието в криминална организация в държавите-членки на Европейския съюз⁴, независимо от степента на наказанието по това Съвместно действие.

6. Всяка държава-членка предприема мерките, необходими за да гарантира, че престъплението по член 2, когато е извършено поради сериозна небрежност, е наказуемо с максимална продължителност между две и пет години лишаване от свобода, когато престъплението е причинило значителни и в голям диапазон щети върху качеството на водата, растителните или животински видове или на част от тях, смъртта или сериозни поражения на хора.

7. Всяка държава-членка предприема мерките, необходими за да гарантира, че престъплението по член 2, когато е извършено поради сериозна небрежност, е наказуемо с максимална продължителност между една и три години лишаване от свобода, когато престъплението е причинило значителни и в голям диапазон щети върху качеството на водата, растителните или животински видове или на част от тях.

8. Относно попечителски наказания, настоящия член се прилага, без да се засяга международното право и по-специално член 230 от Конвенцията на ООН по морско право от 1982 г.

Член 5

Отговорности на юридически лица

1. Всяка държава-членка предприема мерките, необходими за да гарантира, че юридически лица може да бъдат държани отговорни за престъпленията по членове 2 и 3, извършени в тяхна полза от какви да е лица, действали индивидуално или като част от орган на юридическото лице, и които имат водеща позиция в юридическото лице, основано на:

а) пълномощия за представителство на юридическото лице, или

б) право да вземат решения от името на юридическото лице, или

в) право да упражняват контрол в рамките на юридическото лице.

2. Освен случаите, предвидени в параграф 1, държавите-членки предприемат мерките, необходими за да гарантират, че на юридическо лице може да се търси отговорност, когато отсъствието на надзор или контрол от лице по параграф 1 е направило възможно извършването на престъплението по член 2 в полза на юридическото лице от лице в неговите правомощия.

3. Отговорността на юридическо лице по параграфи 1 и 2 не изключва съдебно дело срещу физически лица, въввлечени като извършители, подбудители или съучастници в престъпленията по членове 2 и 3.

⁴ ОВ L 351, 29.12.1998 г., стр. 1.

Член 6

Наказания срещу юридически лица

1. Всяка държава-членка предприема мерките, необходими за да гарантира, че юридическо лице, отговорно по силата на член 5, параграф 1 е наказуемо чрез ефективни, пропорционални и разубеждаващи наказания. Наказанията:

а) включват наказателни или ненаказателни глоби, които за случаите при които на юридическото лице се търси отговорност за престъпления по член 2, са най-малко:

- i) между 150 000 EUR и 300 000 EUR;
- ii) между 750 000 EUR и 1 500 000 EUR при най-сериозните случаи, включително предумишлено извършените престъпления, предмет на член 4, параграфи 4 и 5.

б) може, при всички случаи, да включват наказания, различни от глоби, като:

- i) лишаване от право на публични облаги и помощи;
- ii) временно или постоянно лишаване от права за търговски дейности;
- iii) оставяне под юридически надзор;
- (iv) съдебна заповед за закриване
- (v) задължение да приеме специфични мерки с цел да премахне последствията от престъплението, което е довело до отговорността на юридическото лице.

2. За целите на прилагането на параграф 1, буква а), и без да се засяга първото изречение от параграф 1, държавите-членки, в които еврото още не е прието като валута, прилагат обменния курс между евро и тяхната валута, който е публикуван в *Официален вестник на Европейския съюз* на 12 юли 2005 г.

3. Една държава-членка може да приложи параграф 1, буква а) чрез използване на система, при която глобата е пропорционална на оборота на юридическото лице, на финансовата облага, постигната или очаквана при извършване на престъплението, или на каква да е друга стойност, посочваща финансовото положение на юридическото лице, при условие, че такава система позволява максимални глоби, най-малко еквивалентни на най-малката от максималните глоби, определени в параграф 1, буква а).

4. Държава-членка, която прилага рамковото решение съгласно параграф 3, уведомява Генералния секретариат на Съвета и Комисията, че възнамерява да прави това.

5. Всяка държава-членка предприема мерките, необходими за да гарантира, че юридическо лице, което носи отговорност по член 5, параграф 2 е наказуемо чрез ефективни, пропорционални и разубеждаващи наказания или мерки.

Член 7

Юрисдикция

1. Всяка държава-членка предприема мерките, необходими за установяване на собствена юрисдикция, доколкото са разрешени от международното право, във връзка с престъпленията по членове 2 и 3, когато престъплението е извършено:

а) изцяло или частично на нейна територия;

б) в нейната изключителна икономическа зона или в еквивалентна зона, установена съгласно международното право;

в) на борда на кораб, плаващ под нейния флаг;

г) от неин поданик, ако престъплението е наказуемо по наказателното право там, където е извършено, или ако мястото, където е извършено, не попада под ничия териториална юрисдикция;

д) в полза на юридическо лице с регистрирано седалище на нейната територия;

е) извън нейната територия, но е причинило или е възможно да причини замърсяване на нейната територия или нейната икономическа зона, а корабът се намира доброволно на пристанище или на офшорен терминал на държавата-членка;

ж) в открито море, а корабът се намира доброволно на пристанище или на офшорен терминал на държавата-членка;

2. Всяка държава-членка може да реши, че няма да прилага или че ще прилага само при специфични случаи или обстоятелства, правата на юрисдикцията, заложи в:

а) параграф 1, буква г);

б) параграф 1, буква д).

3. Държавите-членки уведомяват съответно Генералния секретариат на Съвета, когато решат да прилагат параграф 2, когато е целесъобразно, с посочване на специфични случаи или обстоятелства, в които се прилага решението.

4. Когато едно престъпление е под юрисдикцията на повече от една държава-членка, съответните държави-членки полагат усилия да координират подходящо своите действия, по-специално относно условията за съдебно преследване и подробните разпоредби за съвместна помощ.

5. Вземат се предвид следните свързващи фактори:

а) държавата-членка на чиято територия, изключителна икономическа зона или еквивалентна зона е извършено престъплението;

б) държавата-членка на чиято територия, изключителна икономическа зона или еквивалентна зона са усетени последствията от престъплението;

в) държавата-членка през чиято територия, изключителна икономическа зона или еквивалентна зона преминава транзитно кораба, от който е извършено престъплението;

г) държавата-членка, на която е поданик или жител извършителят на престъплението;

д) държавата-членка, на чиято територия е седалището на юридическото лице, в чиято полза е извършено престъплението;

е) държавата-членка, под чийто флаг плава кораба, от който е извършено престъплението.

6. За прилагането на настоящия член, територията включва пространството по член 3, параграф 1, букви а) и б) от Директива 2005/35/ЕО.

Член 8

Нотифициране на информация

1. Когато държава-членка е информирана за извършването на престъпление, към което се прилага член 2 или за риска от извършване на такова престъпление, което причинява или би могло да причини предстоящо замърсяване, тя незабавно уведомява онези държави-членки, които е възможно да бъдат изложени на тези щети, както и Комисията.

2. Когато държава-членка е информирана за извършването на престъпление, към което се прилага член 2 или за риска от извършване на такова престъпление, което би могло да попадне под юрисдикцията на друга държава-членка, тя незабавно уведомява другата държава-членка.

3. Държавите-членки уведомяват незабавно държавата, под чийто флаг плава кораба или всички други засегнати държави за взетите мерки съгласно настоящото рамково решение, и по-специално член 7.

Член 9

Посочване на контактни точки

1. Всяка държава-членка посочва съществуващите контактни точки, или, ако е необходимо, създава нови контактни точки, по-специално за обмяната на информация по член 8.

2. Всяка държава-членка уведомява Комисията кои от нейните институции действат като контактни точки съгласно параграф 1. Комисията уведомява другите държави-членки за тези контактни точки.

Член 10

Териториален обхват

Настоящото рамково решение притежава същия териториален обхват както Директива 2005/35/ЕО.

Член 11

Прилагане

1. Държавите-членки приемат мерките, необходими за привеждане в съответствие с настоящото рамково решение до 12 януари 2007 г.

2. До 12 януари 2007 г., държавите-членки изпращат на Генералния секретариат на Съвета и на Комисията текстовете на разпоредбите, транспониращи в тяхното национално право задълженията, наложени им чрез настоящото рамково решение. Въз основа на доклад, съставен на базата на тази информация от Комисията, Съветът, в срок до 12 януари 2009 г., оценява степента, до която държавите-членки са привели законодателството си в съответствие с настоящото рамково решение.

3. До 12 януари 2012 г. Комисията, на база информацията, представена от държавите-членки относно практическото приложение на разпоредбите, прилагащи настоящото рамково решение, изпраща доклад до Съвета и прави всякакви предложения, каквито счита за целесъобразни и които може да включват предложения, в резултат на които държавите-членки, по отношение на престъпления извършени в техните териториални води или в тяхната изключителна икономическа или еквивалентна зона, разглеждат един кораб, плаващ под флага на друга държава-членка, не като чуждестранен кораб по смисъла на член 230 от Конвенцията на ООН по морско право от 1982 г.

Член 12

Влизане в сила

Настоящото рамково решение влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 12 юли 2005 година.

За Съвета:
Председател
G. BROWN